

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG.

TWEDE BLAD

TONGEREN, DEN 25 JUNI 1910.

Uit het Klooster.

Het was den 10^{den} September 1903. In een der coupes van den trein, die naar de stad A. voerde, bevonden zich twee jonge dames.

De ene zag er bleek en ziekelijk uit. De andere was bewegelijk, keek nu eens ter rechter-, dan weer ter linkerzijde naar buiten, bladerde met gejaagdheid in een boek, en voelde blijkbaar behoefte om met haar reisgezellen een gesprek aan te knopen.

Zij ging wellicht een weinig ongesteld. Vroeg zij eensklaps, zij zijt zoo bleek. — Dank u, nee, ik maak er niets, en nu volgde na eenige onbeduidende tuschenzinnen, een druk gesprek, dat ten slotte de volgende wending nam.

Gij gaat dus ook naar A., — zegde de bleke dame.

Met weemoed denk ik immer aan die plaats terug, want ik heb er de gelukkigste dagen van mijn leven doorgebracht. Mag ik het u verhalen? —

Geleijk zij het wilt weten, — vervolgde zij na eenige oogenblikken, — bevindt zich in de buurt van de klooster der Carmelieten. Het is in dit klooster, dat ik eenige maanden heb mogen doorbrengen. O, ik leefde er zoo gelukkig en tevreden, en hoopte dat de geloftenafliegging te worden toegelaten. Verbeed u mijn smart, toen de dokter, na herhaalde bezoeken, eindelijk verklaarde, dat ik de levenswijze van zusters niet mocht blijven volgen, daar een hardnekkige keelziekte het mij op den duur toch onmogelijk zou maken. Tot mijn innige spijt moest ik dus als de gewone menschen worden behandeld, en de klooster, zonder hoop van ooit weer in het klooster te worden opgenomen.

En is dat dan zoo erg? — vroeg de bewegelijke dame.

Ja, het smartte mij hevige. En ook nu nog denk ik slechts met droefheid aan den tijd in het klooster doorgebracht. O, ik was er zoo gelukkig, ik had een hemel op aarde.

Maar, wat maakte u dan zoo, gelukkig? —

Het leven, dat wij er leidden, was een leven van gebed, van stilzweigen en lichamelijke versterving; maar wij koesterden daarbij voor elkaar intighe liefde en toegewijdeheid.

Bidden en niet spreken en zijn lizaam plijgen, hoe kan men daarin zijn geluk vinden? Ik begrijp, er niets van. Om vreugde te genieten moet men theaters bezoeken, romans lezen en volop ontspanningen genieten; mij dankt, gij moet bij zijn, dat gij weer uit het klooster zijt, men hoort zoveel van een bekende dingen over kloosters en kloosterlingen vertellen.

Denk er over gelukkig gij wilt, ik zal het u heel wel heel beste weten, wat men in het klooster ondervindt. Geloof mij het is een hemel op aarde.

Nu, ik hoop ook een hemel op aarde te vinden, doch om mijne nederigheid, was ik eerst naar door die vervelende examens. Gij moet weten, ik ga eerst daaraan examen maken voor onderwijzeres. En nu ben ik erg ongerust, of het wel goed zal aflopen.

Wel, gij moet u niet ongerust maken. Vertrouw op God. Had de H. Maagd en alles zal goed gaan. Ik verzeker het u.

Gij hebt goed praten; bidden, wat zou ik bidden? —

Toch minstens één Wees Gegroet, voor den goeden uitslag.

Dat kan ik niet. Bidden doe ik al heel weinig en zeker niet tot Maria, want ik ben Protestant.

Kom, kom, wat de Engel tot Maria sprak, dat moogt gij toch wel nazeggen; en hetgeen erop volgt is zoo onschuldig en zoo schoon, dat een Protestant dat ook wel mag bidden. Als u wilt dan schrijft u het Wees Gegroet op een stukje papier.

En nu schreef ik, — zoo verhaalde het meisje later, — het Wees Gegroet met potlood op een stukje papier, en gaf het briefje aan de dame. Deze legde het in haar boek, en beloofde mij het te zullen overlezen, en zelfs te bidden indien het haar mocht bevallen. Bij het afscheid beloofde zij bovendien mij te zullen schrijven, hoe het met haar examen was afgelopen.

Te A. verliet zij den trein. Wij zagen elkander voor het laatst. Te vergeefs wachtte ik op een brief. Toch dacht ik dikwijls aan haar, beval haar dan aan de H. Maagd aan, en bleef mijn verzoek om te weten, wat er van haar geworden zou.

Op zekeren dag overhaalde de postbode mij een brief, door een onbekende hand geschreven. Haastig opende ik dien, keek naar handteekening... het was een brief van mijn vroegere reisgezellen. En wat me dit zij mij?

Meermalen had zij het Wees Gegroet gelezen en herlezen; daarna had zij het ook gebeëd. Haar examen was naar wensch geslaagd, en... nauwelijks kon ik mijn oogenblikken... sinds dien tijd had zij zich zoo zeer tot den katholieken godsdienst aangezogen gevoeld, dat zij zich daarin had laten onderwijzen, en tot de katholieke kerke was overgegaan.

Intig dankte zij mij voor den raad, haar gegeven om het Wees Gegroet te lezen en te bidden. Thans gevoelde zij zich zoo gelukkig, als zij zich zelfs in de midden der wereldsche vermaaken van vroeger nooit had kunnen voorstellen.

Debet pastoor Vander Zegenen Zestig frank van Kinderwerk, Om en acristij en kerk. Alles in den hok te brengen.

Ik heb de tien geboden gewassen. Elke zal 't wel zien gewis. Dan, bevaren met vernis. Zonder eren den te klussen.

K Lag te kniben gausche dagen Aan het lijf van Garphas. Daar het vuil en smerig was. Waerlijk, deze zag er uit Als een echte straatschavuit. En 'nen bleek-ten gerieven. 'k Heb 'nen dier steert gestoken Bij den haan van Sint Peet. Nu ik bracht, voor deze kerke. Nieuwe kluisden van ziele kloeken.

'k Heb de moord naar weer gebonden Aan het kruis, ter linker kant. En terloop toe aan zijn hand Eenen vinger vast gebonden. 'k Heb de vlerken afgebroken Van den engel Gabriel. En op zinnen rug 't wel Nieuwe sluppinnen gestoken.

Aan den dienstmeid van Herodes Afgewassen waren lang. 'k Heb de haren geroepen wint. Roodvliegens, naar omme modes. 'k Moest den haren blauw maken. En vergulde ook de manieren. 'k Bracht meer sterren onderaan. Daar er veel te weinig staken. 'k Heb de vagevuursche vlammen Gansch herschildert, vurig rood. Ook de zeltjes 't meest in nood. De gaar lagen, met als lammen. 'k Gaf 'nen nieuwen steert en horen Aan den duivel Lucifer.

Op zijn schoenen onder leer. En zijn teekent was verloren. Aan de beteltemische kribbe Bracht ik een sterke sport. Want er was er een te kort. 'k Verwde van de koe een ribbe. In de broek van Jan den Dooper. 'k Heb 't een nieuwe spruit. 'k Heken dit bijna voor niet. Zie ge, heeren, 'k ben geen strooper. Spiednieuwe beenen knopen Bracht ik aan hem Rochus' vest. Aan zijn voeten deed ik mijn best Om de gaates op te stoppen. Tobias, die eens op reize. Met Gods engelen was gegaan. Heb ik getien aangedaan. 'k Nam er van goedkoopje prije. Aan zijn ransel bracht ik banden. 'd'rande waren naar de man. 'k Heb 'nen muilband aangedaan. Aan zijn hond, als ook nieuw tanden. St-Antonius kreeg mijn gespen. Aan zijn sluer, om zijn led. Hij kreeg ook 'nen nieuwen teen. En zijn varken malscher bespen.

Van vele prijsvluchten werden de duiven niet losgelaten, maar te Charleroi zijn de arme diertjes als ware martelaars weergekeerd — ten minste de weinigen, die weerkeerden.

Zij hadden de penne gebroken, waren gewond door de hagesteenene, en bebloed om er medelijden mede te hebben.

DE BITTERPEEN DER TRAPISTEN - Vincart en Zoon, maken zuieke goede koffie dat de fijne kenners er geen andere willen.

VRAAGT de vieux-système van 't merk - 't Wit Stoppet. Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

JUSTE REKENING. Schilder Koofs had last gekregen Van den pastoor van Ten Kluis. Om ter vuil en smerig was. En 't boektaar schoon te vagen. Daar de rekoning overdroven. Zoo het schijnt was opgesteld. Kreeg de man noch knop noch geld. Ook had hij een lijst geschreven Van zijn werken en zijn zwoegen. Gans 't volgend vlijt zij hier. Voor het heele kerke-bier Bracht zij iachtust en zoegenen.

Debet pastoor Vander Zegenen Zestig frank van Kinderwerk, Om en acristij en kerk. Alles in den hok te brengen.

Ik heb de tien geboden gewassen. Elke zal 't wel zien gewis. Dan, bevaren met vernis. Zonder eren den te klussen.

K Lag te kniben gausche dagen Aan het lijf van Garphas. Daar het vuil en smerig was. Waerlijk, deze zag er uit Als een echte straatschavuit. En 'nen bleek-ten gerieven. 'k Heb 'nen dier steert gestoken Bij den haan van Sint Peet. Nu ik bracht, voor deze kerke. Nieuwe kluisden van ziele kloeken.

'k Heb de moord naar weer gebonden Aan het kruis, ter linker kant. En terloop toe aan zijn hand Eenen vinger vast gebonden. 'k Heb de vlerken afgebroken Van den engel Gabriel. En op zinnen rug 't wel Nieuwe sluppinnen gestoken.

Aan den dienstmeid van Herodes Afgewassen waren lang. 'k Heb de haren geroepen wint. Roodvliegens, naar omme modes. 'k Moest den haren blauw maken. En vergulde ook de manieren. 'k Bracht meer sterren onderaan. Daar er veel te weinig staken. 'k Heb de vagevuursche vlammen Gansch herschildert, vurig rood. Ook de zeltjes 't meest in nood. De gaar lagen, met als lammen. 'k Gaf 'nen nieuwen steert en horen Aan den duivel Lucifer.

Op zijn schoenen onder leer. En zijn teekent was verloren. Aan de beteltemische kribbe Bracht ik een sterke sport. Want er was er een te kort. 'k Verwde van de koe een ribbe. In de broek van Jan den Dooper. 'k Heb 't een nieuwe spruit. 'k Heken dit bijna voor niet. Zie ge, heeren, 'k ben geen strooper. Spiednieuwe beenen knopen Bracht ik aan hem Rochus' vest. Aan zijn voeten deed ik mijn best Om de gaates op te stoppen. Tobias, die eens op reize. Met Gods engelen was gegaan. Heb ik getien aangedaan. 'k Nam er van goedkoopje prije. Aan zijn ransel bracht ik banden. 'd'rande waren naar de man. 'k Heb 'nen muilband aangedaan. Aan zijn hond, als ook nieuw tanden. St-Antonius kreeg mijn gespen. Aan zijn sluer, om zijn led. Hij kreeg ook 'nen nieuwen teen. En zijn varken malscher bespen.

Balaams ezel net geschilderd. 'k Had hem eenst goed gerucht. Want hij was compleet verward. Sarah moest ik vtrioleeren. En dan puijen haren troon. 'k Verniste haren troon. En moest hier kleed wat arrangeren. 'k Moest verplaatse Jacob's lader. 'k Bracht er aan een sport of spet. 'k Gaf ze wat van d' o' ieflesch. Nejes, oo' k ben geen kladder. 'k Stak dan ook in David's slinger Eenen splinterneus kei. 'k Schoof Goliath meer op zij. En gaf hem 'nen nieuwen vinger. 'k Gaf 'lange rosse haren. 'k Heb ik samen vastgeoord. 'k Heb zijn ving' net wat verkort. 'k Was of 't katteklauwen van. De ark van Noe was versten. 'k Heb den achterkant geteerd. En veel stopper ingesmeerd. Daar waar 'k zag de meeste speten. 'k Zette lippen in de mouwen Van den diep verloren zoon. 'k Wreef zijn teenen glad en schoon. 'k Heb den grond vol gaebeuven. Zie, aan Eva moest ik 't trobben. Waschen, plussen met een spons. 'k Geek voorwaar een slons. 'k Vuil liep af met heele tobben. 'k Gaf aan Adam nieuwe tanden. 'k Miek den appel vurig rood. 'k Gaf 't serpent 'nen borstelstoot. 'k Moest de boomen zuiver branden.

Samen is dat zegst frank. Just gerekend, zij geteld. Alles is er in vermeld. En ge moogt me nog bedanken.

SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDEICTINEN. — Zich te wonden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNÉ & Co., Yperen. Men vraagt goede agneten.

Verlichting op den buiten door het Auto-Gas, bestek en proeven kosteloos — 35, Gauchetstraat, Brussel.

Migraïne, hoofd- en tandpijn, nevus. — Zich te wonden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNÉ & Co., Yperen. Men vraagt goede agneten.

Een goed zomervoeder. De landbouwer heeft er altijd belang in, gedurende gansche het jaar, zoveel hoornbeesten mogelijk te behouden. Daarom moet hij zorgen in alle jaargetijden het noodige voedsel in overvloed te hebben. Voor de winter, maakt hij een voorraad pulp, voederbeeten, rapen, hooi, en tijdens de zomer komt het groene voeder en de weilanden voor een groot gedeelte tusschen in de voeding. Maar het kan gebeuren dat de klaver niet veel opbrengt, of dat, tengevolge van droogte, de weilanden spoedig zijn uitgegaan. Dan moet hij tot een bijgevoegd groen voeder zijn toevlucht nemen, en in dit geval kan het maisvoeder hem groote diensten bewijzen.

Hijs en Datjes. Een zalmoes voor een arm blinde asjehief! — Maar ge zijt toch niet blind? — Ik niet, maar mijn vader. — En waar is uw vader? — Die speelt thuis kaart met een anderen blinde.

JONGELING. — Het is niet te gelooven weik een geluk is bij de vrouwen heb; alle meisjes vertieven op mij en... trouwen: met een ander.

Jonge dokter tot zijne vrouw. — Hebt ge ooit zoo in gemeenen streek gezien als die van N. Bij ons komt hij zich zijkte maar bederven en bij een anderen dokter laat hij zich behandelen.

Dame. — Dat de geldkwetie toch altijd bovenaan staat, als een officier wil trouwen!

Luitenant. — Natuurlijk, mevrouw! Ge weet, een soldaat moet zijn leven zoo duur mogelijk verkoopen!

Madame. — Wat is dat!... Gij hebt denzelfde hoofd gekocht als ik, Marie... Bestaat er dan geen verschil meer tusschen Madam en med!

Marie. — Ja wel, Madam; ik heb den mijnen comptant betaald.

Dokter SOLE, 282, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gewallen. Raadplegingen: Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Luik). — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Elektrische verlichting.

Doctor R. WAUCOMONT Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik (Julleimuis). — Telefoon 3555. Ziekten der Huid en der Waterorganen. Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

Corsetten op maat, Hooge Nieuwheid. — A. LA FABRIQUE DE CORSETS, HUIS NOTERMANS, Luik, Rue Gërrardie, Nr 14, Luik.

geven en de plant spoediger zal doen groeien. De andere meststoffen zullen aan de plant het voedsel geven tijdens de groeiing.

De zwavelzuur van ammoniak met trappewijze in salpeter te versnieren, zal het stikstof verschaft tot aan de oogst, terwijl het potasch, ingevolge de weldoende invloed welke het in de voeding van alle planten uitoefent, bij zal dragen om een krachtig, sappig en voedsaam voeder op te brengen.

De meest aan te prijzen soorten zijn de paardenland mais of caragus, het mais van Hongarije en het Stowels Evergreen. Deze twee soorten brengen minder op, maar zijn meer gelablert, malscher en beter verteerbaar.

De zaaingen kunnen niet voor 15 Mei gedaan worden, uit vrees voor de koude; men zal ze liest op 15 dagen van elkander doen om altijd een malsch voedsel te hebben. Men zaait gewoonlijk in rijen die, volgens de soorten, 30 à 40 centimeters van elkander verwijderd zijn en men gebruikt 100 à 125 k. zaad per hectaar.

De tweede omsplittingen moeten op gepast tijdstip worden en men eindigt met een kleine aanaarding, welke meer stevigheid aan de plant geeft.

De oogst wordt gedaan bij de eerste verschijning der bloemen. Wat niet zou kunnen in 't groen verdeerd worden, kan in silen geogst worden voor het winter-voeder.

Men oogst gemiddeld 60,000 kil. groen voeder per hectaar.

Jan BLOUX, Landbouw-Ingenieur.

Abonnement: Driemaal per week, 6 fr. per jaar. Tweemaal > 5 >. Eenmaal > 4 >. Een blad afzonderlijk 10 centime. De abonnementen zijn vooraf betaalbaar. Aankondigingen: 15 centiem per drukregel. Reclamen, vormissen en andere artikelen, vooraf of binnen in het blad: 1 frank den drukregel.

— De Nationale, gevestigd te Parijs in 1830, behandelende alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten. Meer dan 613 miljoen reserve. Voorname agent: H. JAQUEMINOT, Rue des Eclaires 34, Luik.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN. De Doctor G. Broeyers, Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans Quai des Pêcheurs, 3, Luik. — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN L. Thirart-André, 68, Rue Jean d'Outremer, 66, Luik.

Vier miljoen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6185.

— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDRIJN. Marmes, Schilderijen, Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels. Paul Guetalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Brabantia

vervangt de fijne boter.

JOS. ALBERS
Fabricant van Margarine, LIER.
HUIS GESTICHT IN 1877.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs:
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdieping)
LUIK.

Al degene die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN - 1 fr. 50 - NEUWJIPSER.
4, huizen in België:
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

Hooikoorts

ALLE VERDRUKINGEN.
Onmiddellijk en onfeilbaar verzuiching.

Vraagt aan M. ESCOFFLAIRE, Esplanade, Ath, een kostelooze proefdoos.

Peders & Cigarettes Escofflaire met talrijke getuigschrijven van genazing. — Depot in alle apotheken.

Damen Dokter:
Mrs DAVIO-VERKOYEN,
Bily-straat, n° 99, Luik (Boone lemmes).
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

X Stralen.

Zeeuwziekten. Gevolgen van ongevallen. 1st Bureau, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

— Noodmagazijn Jean, 50, Leopoldstraat, 30, Luik, namens den Pomdes Archev, geeft voor 3,00 een vilt bord, vorm boel, extra leuc, schoon vaat gewaarborgd. Grote keus van kleeden in allen aard. **Jeun** verkoopt de haken 't best koop van Luik.

ALLERLEI NIEUWS

LE RALLIEMENT is veroordeeld voor laster tegen de heeren senateur DUPRET en bouwmeester VASS. Beiden worden het vonnis doen opnemen in drij dagbladen. Dit vonnis stelt vast, dat er aan de heere Dupret en Vass geen enkel onoorlijk feit kan ten laste gelegd worden.

Dit vonnis treft nog het meest den schreuenwê BIZL, want het zijne beschuldigingen, door LE RALLIEMENT overgenomen, die aan de kaak gesteld zijn.

Het blad is in beroep tegen het vonnis.

Prinses Clementine, wier huwelijk, naar verzekerd wordt, eerst in September zal plaats hebben in Italie, en die zich thans te Villack, in Garinthe bevindt, vertrekt eerlang naar Venetie en van daar naar Turijn, het verblijf van prinses Clotide, moeder van prins Victor.

Dit hare aanstaande schoonmoeder.

Zij zal op het eind van Juni naar België terugkeeren en dan eenigen tijd aan de zee gaan doorbrengen, vermoedelijk te Den Haan waar zij hare zuster, prinses Stéphanie zal ontvangen.

De aardbeveelt heeft in en rond Heel zulke uitbreiding gekregen, dat, behalve het zeer groote verbruik ter plaatse, nog met duizenden kilos per dag worden verzonden, hoofdzakelijk naar Luik en omtrek. Sommigen zeggen kwekers verkoopen voor 1500 tot 2000 fr. aardbeien in een enkel seizoen.

De onwren en hageelstormen hebben onder de duiven een ware razzia gemaakt.

eene groote som te verliezen in Zuid-Afrikana...

— Wij begonnen verbeterde M. Faynton zacht. Hij keek den ander kalm aan. Zijn geelaat drukte volstrekt geen verrassing of bevreemding uit. Indien er iets in geschreven stond, behalve welwillendheid, dan was het misschien medelijden.

— Ik zegde: «ge», herhaalde Mills op schoolmeesterachtige toon — en ik zal u zeggen waarom... Ge verloor eene groote som in Zuid-Afrikana, maar gij wilt die terug in Amerika. Toen bleef ge, tegen mijn raad in, nog voort speculeeren, met het gevolg, dat wij — ik zeg hier «wij» — deertlijk gehavend er afkwamen.

— In het geheel heb ik dertigduizend pond vermorzelt, en de overgebleven tienduizend hebt ge nu belegd op een wijze, die mij even krankzinnig lijkt als de rest. Deze speculaties zijn schier zonder uitzondering, uw doen geweest, en niet het mijne. Dit was één van de redenen, waarom ik zegde «gij» — niet «wij».

Hij schopte even adem.

— Eene andere reden, hernam hij, is, dat al die transacties zijn uitgevoerd op uw initiatief en in uw naam — niet in den mijnen.

Dit was eene tamelijke duidelijke verklaring. Maar Mills wilde haar nog duidelijker maken.

— Met andere woorden, zegde hij — ik kan absoluut alle mede-weten van deze transacties van mij afschuiven.

M. Faynton deed onthut, alsof de betekenis van dit alles eerst op dit

oogenblik voor hem ware opgedaagd. Toen scheen hij zich te bezinnen.

— Dat kunt ge toch bezwaarlijk doen, zegde hij, aangezien ik brieven bezit, waarin een dergelijk mede-weten opgesloten ligt.

Mills grinnikte boosaardig.

— Kom kom, s'chiet nu maar niet met speik, zegde hij. Ik heb nooit zoo iets aan u geschreven. En dit weet ge ook wel. Zou ik zoo dom zijn geweest?

M. Faynton had blijkbaar geen antwoord hierop. Maar hij had eene vraag.

— Waarom neemt ge een zoo vijandige en dreigende houding tegen mij aan?

— Ik bedoel geen vijandigheid, en ik heb u zeker niet bedreigd, antwoorde Mills. Ik heb enkel, heel kalm, naar ik hoop, zekere feiten onder uw aandacht gebracht. Voeler waart gij 't, die mij bedreigt — namelijk die brieven, die nooit hebben bestaan. Maar laat mij nu voortgaan... Wat is mijne houding bij al deze dingen geweest? Ik heb toegezien hoe ge geld verloor bij speculaties, die ik afkeurde, maar die ge toch hebt doorgedreven. Ik heb u aan geid geholpen, om over moeilijkheden heen te komen, die u anders den nek zouden hebben gebroken. Met behulp van diplomatie — of hegen — heb ik gisteren een groot gevaar afgewend. Ik breng u verder onder 't oog, dat ik in 'geen deele betrokken was of ben bij deze knoeiering met het geld van uw cliënt. En dus

vraag ik u nu: Hoe sta ik er bij? Wat heb ge er aan?

Faynton's handen beefden bij het woelen in eenige papieren op de tafel.

— Ge weet heel goed dat wij al de winst samen zullen deelen, zegde hij.

— Jawel. Maar tot dusver is er van winst geen spoor. Ik heb voor u voortdurend de kastanjes uit 't vuur gehaald. En ik vind ik vind dat moeite belooft moet worden. Ik hoop dat ge dat met mij eene zijt. Of moet ik u nogmaals herinneren, dat niets der wereld mij bij deze malversaties betrekken kan?

M. Faynton rees op, ging naar het venster en trok het gordijn wat dicht, om het zonlicht af te sluiten, dat op zijne tafel viel.

— Ge zijt zeker weer aan 't woelden geweest? vroeg hij kalm.

— Ja — en ongelukkig... Spaar u de moeite van mij nogeens te zeggen hoe dwaas dit dobbelen is. Ge kunt gelukkig hebben. Ik twijfel niet of ge hebt geluk. Maar ik geloof dat iemand minsten even recht heeft om te dobbelen met zijn eigen geld, als met het geld van anderen.

Dit argument scheen onweerlegbaar; althans, M. Faynton bracht er niets tegen in. Nadat hij 't zonnlicht had buitengesloten, ging hij weer zitten.

— Ge beweert dat ge mij niet hebt bedreigd, zegde hij. Maar toch verlangte u van mij eene vergoeding voor uwe houding tegenover hetgeen

ge mijne malversaties en knoeieringen noemt, ik bid u — wat is dat anders dan poging tot afpersing? — En als ik u weiger — wat dan?

Mills bemerkte hoe de man zich opwind. Dit deed hem vasten grond onder zijne voeten voelen.

— Ge zult mij toch geen tegemoetkoming weigeren? zegde hij. Ik heb u nog niet bedreigd, omdat ik verwaart dat ge verstandig zult zijn. Maar, zoo niet, dan zou ik u kunnen dreigen.

Weer was er stillte. M. Faynton had eene pen opgenomen, dezelfde met welke hij daareven geschreven had; want de spits was nog niet droog.

— De wet is zeer streng tegen de afpersing merkte hij op.

— Dat is waar. Wildt ge bij geval eene aanklacht tegen mij indienen wegens afpersing? — Zou dat niet het opslaan noedig maken van zekere bukken, die beter gesloten bleven?

Hernieuwd zwijgen. Er viel inderdaad ook tegen deze redenering alweer niets in te brengen.

Hoeveel moet ge hebben? vroeg M. Faynton.

Mills was niet zoo dom om zich de handen te wrijven. Maar hij bemerkte met voldoening dat zijn slachtoffer niet veel verzet bood.

— Ik moet tweeduizend pond hebben — en terstond.

— Dat is geen kleinigheid.

— Nee. Als het eene kleinigheid was, dan zou ik er u niet om lastig vallen.

DE Bedrogen Erfgenaam

(6de VERVOLG.)

Een kwartier was toereikend, en na verloop van dien tijd nam Fimmins de papieren mee en liet de beide vennoten alleen. Toen, zodra de deur gesloten was begon Mills:

— Ik heb over ons gesprek van gisterenavond nog eens nagedacht. Er zijn enkele punten, op welke ik nog wel eens wilde terugkomen.

— In 's heren Faynton's hersenkas — dezelfde waar schuiver mischiezen, die den vorigen avond Morris zoo scherp had aangekeken — zegde tot hem: «Pas op! Nu zal 't loskoemen!» — Desniettemin glimlachte hij zinnen vernoot zalvend toe:

— Mijn beste vriend, zegde hij — ik had wel kunnen verwachten dat u uw schrandere geest op nieuwe inzichten, op nieuwe combinatie sluiten zou.

Mills leunde voorover op de tafel.

— Ja, zegde hij — ik ben tot nieuwe inzichten gekomen — om uwe eigene woorden te bezigen — en ik wilde u die even duidelijk maken... Deze financiële operaties, als ik ze zoo noemen mag, hebben nu twee jaar geduurd, niet waar? Gij begint met